

El runam del Cogulló de Sallent posa el seu comptador a 100

Al dipòsit salí li queden just un centenar de dies d'activitat des d'avui

Manresa 23.03.2019 | 00:16

Vistes generals del runam salí del Cogulló | Arxiu/Salvador Redó

Ara sí, s'ha engegat el comptador. Després de gairebé cinc dècades de creixement continuat, el controvertit runam salí del **Cogulló** de **Sallent** cessarà la seva activitat d'aquí a **100 dies** justos que comencen a restar a partir d'avui.

El proper 30 de juny, aquesta muntanya artificial deixarà, per tant, de créixer. I no hi ha marxa enrere. Per si quedava cap dubte que aquest dipòsit pogués disposar de més dies de gràcia, una darrera sentència emesa pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya el mes de gener passat confirmava aquesta data i, en conseqüència, la donava com a definitiva. De fet, l'empresa, **ICL Iberia**, ha fet ús de la totalitat de la pròrroga de dos anys que se li va concedir el juny del 2017, però també s'ha reafirmat des de fa mesos que aquest temps extra no aniria

més enllà. I a partir de l'aturada s'haurà de començar a veure com es posa en pràctica el projecte (pla de restauració) perquè el runam comenci a disminuir les seves dimensions fins a la restitució total. Una fita, però (la de fer desaparèixer el runam), que aquest mateix pla situa en un horitzó d'uns cinquanta anys. Perquè el que quedarà a partir d'aquesta data del 30 de juny serà una **muntanya de sal** de dimensions colossals, que s'ha anat generant des de principi de la dècada dels 70 del segle passat al sud-oest del nucli urbà de **Sallent** (tocant al turó natural del Cogulló) com a conseqüència del material de rebuig que es generava en la separació del mineral que s'extreu de la mina de Sallent per obtenir-ne la potassa.

Perquè, què és el que físicament quedarà a partir del proper 30 de juny, què es deixarà d'abocar al dipòsit? De quines dimensions parlem del que caldrà eliminar?

El runam definitiu del Cogulló serà una muntanya artificial la base del qual ocupa una superfície de 48 hectàrees (un perímetre que es manté des de fa temps, ja que el creixement els últims anys s'ha fet a la part alta del dipòsit, que ha anat adquirint alçada). El que s'hi ha acabat acumulant es calcula que són aproximadament **40 milions de tones de material**, amb un volum de **20 milions de metres cúbics**. Tal com va establir el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que hi va posar un límit concret, el runam sallentí acabarà sent una muntanya artificial que en la seva part més alta quedarà situada a **515 metres per damunt del nivell del mar**. Això significa que, des de la base, el dipòsit mesurarà aproximadament 235 metres fins al punt més alt.

Perquè se'n puguin fer una idea millor del que suposen aquestes dimensions, hem traduït aquestes mesures en un seguit de referències comparatives. La superfície que ocupa el runam del Cogulló **equivaleix a la suma de nou camps del Barça**, entenent-lo com l'estadi en tot el seu perímetre. Terreny de joc, graderia i passadissos d'accés fan un total de 5,5 hectàrees. Com dèiem, n'hi cabrien gairebé una desena a l'àrea que ocupa el runam. Pel que fa a la quantitat de material, per treure'n els 40 milions de tones, si es fes amb camions dúmper (un model tipus, amb una capacitat de càrrega de 14 tones), en caldrien pràcticament 2.800.000. Si tenim en compte que aquest tipus de camions de càrrega de material mesuren uns 8,5 metres, si alineéssim tots els que farien falta la filera que formaria tindria una longitud de 23.500 quilòmetres. Més de la meitat de la circumferència de la Terra (que és de 40.000 km). I si la mesura que agafem és la del volum, **els seus 20 milions permetrien omplir un centenar de llacs de l'Agulla de Manresa**, per prendre una referència pròxima. Quant a l'altitud, la cota final sobre el nivell del mar (515 metres) fa que hagi superat clarament en altura el turó a l'ombra del qual ha crescut i que li ha acabat donant nom, el del Cogulló (474 metres), que s'hagi acabat situant uns 240 metres per damunt del nucli urbà de Sallent, i que no quedi gaire

lluny (només 30 metres) del que és un dels cims de referència del pla de [Bages](#), el de Collbaix.

I en alçada total des de la base fins al punt més alt, el superarà de gairebé un centenar de metres la torre Eiffel; quedarà encara per sota d'una altra estructura com és la torre de Collserola, però ja supera clarament un altre edifici vertical, Torrespanya.

La finalització d'aquests abocaments al runam del Cogulló el proper 30 de juny ve motivada per la resolució que el jutge de la secció tercera de la sala contenciosa del TSJC va emetre el 30 de juny del 2017 (data que inicialment s'havia fixat com a últim dia del dipòsit) en el litigi de l'Associació de Veïns de la Rampinya contra [Iberpotash](#). El que va resoldre va ser que l'empresa minera podia continuar abocant un any més al Cogulló, període que es podia allargar fins al 30 de juny del 2019 si s'avaluava un any després que les mesures complementàries i pal·liatives que l'empresa s'havia compromès a aplicar s'havien fet efectives. Aquesta segona pròrroga també va ser concedida.